

Epifanía

De heliga tre kungarna

Jes 49:5-7; 2 Kor 4:3-6; Matt 2:1-12; Ps. 72:1-5, 10-13

I Guds; Faderns och Sonens och den Helige Andes namn.

Vi går in i Epifanía. Tiden för då Gud ger sig till känna och låter oss förstå vad det var som hände under julnatten; den heliga natt då Gud blev människa i Jesus Kristus.

Epifanía betyder uppenbarelse; att uppenbara. Det är Gud som låter sig uppenbaras för oss. Det är nu vi börjar se och förstå vem det var Maria, Gudaföderskan, frambar; vem det var som föddes där i Betlehem. Det blir därmed helt självklart att vise män ägnade många dagar åt att följa stjärnan och sedan knäfalla inför Konungen.

Men, varför kom Han? Vad var avsikten med att Gud uppenbarar sig för oss?
- För att vi skall förändras. Gud vill att vi ändrar oss; förändrar oss. Det är därför Kyrkans uppgift: att vara möjligheten för människor att förändra sig och välja en annan väg.

Det blir här betydelsefullt att tala om seende. Man kan ju, som bekant, titta på något utan att egentligen se. Och man kan, faktiskt, se utan att titta. Vi ser inte bara med våra ögon.

När de vise männen, som vi hörde om i Evangeliet, ”såg stjärnan fylldes de av mycket stor glädje”. De inte bara tittade på stjärnan. De såg den; tog in innebörden och förstod att detta var tecknet för dem. Och när de kom fram till den plats som stjärnan visade på ”gick de in i huset och fick se barnet med Maria, dess mor. Då föll de ner och tillbad honom”. Eftersom de hade sett, tagit in och nu förstod – både förnuftsmässigt och erfarenhetsbaserat – att detta var rätt, föll de ner på knä, ”öppnade sina skattkistor och bar fram gåvor till honom: guld, rökelse och myrra.” Men det slutar inte där. För de såg också faran i att ta samma väg igen. För ”sedan de i en dröm blivit varnade för att vända tillbaka till Herodes, tog de en annan väg hem till sitt land.”¹ De såg och förstod att de nu, sedan de hade sett, måste ta en annan väg. De inte bara måste utan också ville ändra sig. De hade kommit för att titta men de kom att se.

---

¹ Matt 2:10-12

När vi kommer hit till Guds hus för att delta i liturgin kan vi göra det för att titta; titta på. Eller för att, som visa människor från olika håll och med olika gåvor, skatter och förmågor, se. När vi nalkas altaret och det allra heligaste sakramentet; när vi går fram för att ta del i kommunionen; kan vi göra det för att ytligt titta, eller för att faktiskt se vad som verkligen är: Jesus Kristus vår Frälsare. När jag tittar på brödet och vinet och ser vad det är: Kristi kropp och blod. Ser och, i bokstavlig mening, tar in. Och det kan man göra också utan förmågan att kunna titta med ögonen. Det handlar om att ta in Kristus i hjärtat; låta Hans puls bli min.

Vad som hindrar oss är det Paulus skriver till församlingen i Korinth (och till oss idag): ”Den här världens gud har förblindat de otroendes sinnen så att de inte ser ljuset som strålar från evangeliet om Kristi härlighet, han som är Guds avbild.”²

Den här världens gudar; vare de prylar, pengar, politiker, filosofer eller irrläror, förblindar de trolösa sinnen så att de inte ser ljuset. Vi kan titta. Ja, vi kan stirra oss blinda på betlehemsstjärnor, krubbor och julshower, men så länge vi låter oss förledas att inte se – verkligen se; med hjärta och själ – kommer vi inte heller att se den väg där vi blir förändrade och förnyade.

Kan man välja att inte se? Kan man välja att nöja sig med att som betraktare titta på? Ja. Det är just det vi gör. Och av olika anledningar! Den här världens gud förblindar. Men det kan också vara jag själv som av rädsla väljer att inte se för att slippa se sådant som jag inte tycker om hos mig själv. Det kan helt enkelt vara jag som är rädd att behöva ändra på mig och därför väljer att inte se; att vara blind.

Är det vist att välja att vara blind? Är jag kärleksfull mot mig själv om jag väljer att inte se? Frågorna är många men vi vet att till och med kungar som väljer att se faller ner på knä inför Herren och låter sig förändras.

Det är därför Gud uppenbarar sig för oss.

---

² 2. Kor 4:4